θ΄. Νικόλαος Σαββούδης

Γεννήθηκε τό 1899 στό Γυαλί Τσιφλίκι τῆς Μ. Ἀσίας. Μετά τόν ξερριζωμό τῶν Ἑλλήνων ἀπό τήν Μικρασία, ἦρθε ὡς πρόσφυγας στό χωριό Βατοπέδι Χαλκιδικῆς. Ὅταν ἦρθε σέ ἡλικία γάμου νυμφεύθηκε καί ἀπό τόν γάμο του ἀπέκτησε μία κόρη καί ἐγγόνια. Ἡ σύζυγός του εἶχε δύσκολο χαρακτῆρα καθώς καί ὁ γαμπρός του. Τούς ἀντιμετώπιζε ὅμως μέ ἠρεμία.

Ἦταν γενικά ἤρεμος ἄνθρωπος. Ζοῦσε σάν ἀσκητής, νήστευε πολύ, μελετοῦσε βιβλία ἐκκλησιαστικά καί ἀσκητικά, πού ἔφερε ἀπό τήν «πατρίδα», καί συμβούλευε τά ἐγγόνια του δίνοντάς τους ἐφόδια γιά τήν ζωή.

Ὅλη τήν ἑβδομάδα βοσκοῦσε τά πρόβατα. Τό Σάββατο τό ἀπόγευμα ἐπέστρεφε στό σπίτι καί ἑτοιμαζόταν γιά τήν θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς.

Σαρώθηκε με το CamScanner

Στήν Ἐκκλησία διακονοῦσε ἀνάβοντας τά καντήλια καί βοηθώντας τόν ἱερέα.

Ἔκανε ἀγαθοεργίες. Στήν περίοδο τῆς Κατοχῆς ἔκρυψε ἕναν Ἄγγλο γιά νά τοῦ σώση τήν ζωή, τόν περιποιήθηκε ὅταν ἀρρώστησε, καί τόν φιλοξένησε ὅσο διάστημα χρειάστηκε.

Ὅταν πέθανε ἕνας συγχωριανός του, πού ἡ οἰκογένειά του ἦταν φτωχή καί δέν εἶχε χρήματα γιά τήν κηδεία, ὁ Νικόλαος πῆγε κρυφά στό σπίτι τους καί ἄφησε χρήματα. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ ποτέ δέν ἔμαθαν ποιός «καλός ἄγγελος» τούς ἔστειλε τήν βοήθεια.

Φιλοξενοῦσε συχνά στό σπίτι του ἀνθρώπους περαστικούς πού νυχτώνονταν στό χωριό.

Τόν Νικόλαο Σαββούδη εἶχε γνωρίσει καί ὁ γέροντας Γρηγόριος, Πνευματικός τῆς Ἱ.Μ.Τιμίου Προδρόμου Μεταμορφώσεως, ὁ ὁποῖος ἀναφέρει:

«Βρισκόμουν στό χωριό Βατοπέδι Χαλκιδικῆς. Μόλις εἶχα φθάσει καί στήν σκιά κάποιου πεύκου συζητοῦσα μέ 5-6 χωρικούς. Σέ λίγο ἔφθασε ἐκεῖ καί κάποιος μεσόκοπος, πενηντάρης περίπου, χαιρέτησε καί στάθηκε σιωπηλός παραπέρα. Ὅνας ἐκ τῶν χωρικῶν μοῦ εἶπε: "Αὐτός πάει τά μεσάνυχτα στήν Ἐκκλησία καί ἀνάβει τά κανδήλια γιά νά βλέπουν οἱ Ἅγιοι".

»Ἔτσι γνώρισα τόν μπαρμπα-Νικόλα Σαββούδη. Ἐπειδή πήγαινα συχνά στό χωριό Βατοπέδι Χαλκιδικῆς, πάντοτε τόν ἔβλεπα σιωπηλό, ἤρεμο καί γαλήνιο. Πάντα πρῶτος στήν Ἐκκλησία. Στεκόταν δίπλα στό ψαλτήρι καί ψιθύριζε παρακολουθώντας τόν ἱεροψάλτη. Μόνον ἐκεῖ ἄκουγες τήν φωνή του σέ

Σαρώθηκε με το CamScanner

πολύ χαμηλό τόνο. Μόλις καταλάβαινες ὅτι ἔψελνε. Ἔλεγε καί τό "Πάτερ ἡμῶν", πάντοτε ἦταν δικό του.

»Μυστήριο ὁ μπαρμπα-Νικόλας. Κάποια μέρα πῆγα στό σπίτι του, -ἕνα ἡμιυπόγειο, ἁπλό, ἀπέριττο, γιά πάτωμα εἶχε τσιμέντο, ἀσκητικώτατο-, γιά νά τόν γνωρίσω καλύτερα. Στόν πάνω ὄροφο ἔμενε ὁ γαμπρός του πού, ὅπως ἀργότερα ἔμαθα, τόν κακομεταχειριζόταν. Ἦταν πολύ νευρικός ἀλλά ὁ μπαρμπα-Νικόλας κουβέντα δέν ἔλεγε γι' αὐτόν. Νόμιζες πώς δέν εἶχε μιλιά. Ὅμως ὁ μπαρμπα-Νικόλας ὄχι μόνον ἤξερε νά μιλᾶ μά καί διάβαζε Πατέρες.

»Ἐκεῖ εἶδα ἐκτός ἀπό τόν ἅγιο Δαμασκηνό καί ἄλλους Πατέρες, φιλοκαλικούς καί μή. Ὅλα αὐτά τά βιβλία τά μελετοῦσε ὁ μπαρμπα-Νικόλας καί φαίνεται πώς προσπαθοῦσε νά βάλη σέ ἐφαρμογή τήν πατερική διδασκαλία γι' αὐτό ἐκτός ἀπό τήν σιωπή ἦταν στολισμένος καί μέ ἄλλες ἀρετές. Ποτέ δέν ἀσχολεῖτο μέ τούς ἄλλους. Ἄν καί τόν περιέπαιζαν οἱ συγχωριανοί του, αὐτός τούς ἀντιμετώπιζε μέ τήν σιωπή του καί μ' ἕνα ἐλαφρό μειδίαμα.

»Ἀπ' ὅσα εἶδα πρέπει νά ἔκανε ἄσκηση μεγάλη καί νά ἀγαποῦσε τήν προσευχή. Κανείς ὅμως δέν γνώριζε τί προσευχές ἔκανε μόνος μόνῳ Θεῷ. Πολλά μυστικά πῆρε μαζί του, γιατί ἦταν πολύ σιωπηλός. Ἀπό τούς χωρικούς ἔμαθα ὅτι ζοῦσε μέ τά χρήματα πού τοῦ ἔστελνε κάποιος Ἄγγλος πρώην ἀξιωματικός, ἀπό εὐγνωμοσύνη γιατί στήν Γερμανική Κατοχή ὁ μπαρμπα-Νικόλας μέ κίνδυνο ζωῆς τόν ἔκρυψε στό σπίτι του καί τόν γλύτωσε ἀπό τούς Γερμανούς.

Σαρώθηκε με το CamScanner

»Στίς 24 Νοεμβρίου 1969 μέ εἰδοποίησαν ὅτι ὁ ἀγαθός καί ἥσυχος Νικόλαος ἔκλεισε τά μάτια του. Τά ἄφησα ὅλα καί πῆγα στό Βατοπέδι. Τόν διαβάσαμε καί «τόν φυτέψαμε» (θάψαμε), ὅπως λένε οἱ χωρικοί, γιά νά ἀνθίση στήν αἰωνιότητα. Τό πρόσωπό του ἦταν γαλήνιο μέσα στό φέρετρο, νόμιζες πώς κοιμόταν.

»Πέρασαν τρία χρόνια ἀπό τήν κοίμησή του καί τρεῖς εὐλαβεῖς γυναῖκες, πολύ γνωστές μου, πῆγαν νά τόν ξεθάψουν, νά κάνουν ἀνακομιδή. Ὅταν βρῆκαν τό λείψανό του τἄχασαν. Ἦταν ἀκέραιο, ὁλοκίτρινο καί ἀνέδιδε ἁπαλή εὐωδία! Ἡ κ. Βαρβάρα, μία ἀπό τίς τρεῖς, τό σήκωσε λίγο μέ τά χέρια της καί εἶδε ὅτι ἦταν πολύ ἐλαφρό. "Σάν νά ἦταν μόνο κόκκαλα μέ τό δέρμα", ὅπως ἔλεγε.

»Ἔκπληκτες μπροστά στό πρωτοφανές καί ἀπροσδόκητο γεγονός, μή γνωρίζοντας τί νά κάνουν, θεώρησαν καλό νά θάψουν πάλι τό τίμιο λείψανο τοῦ μακαρίου Νικολάου Σαββούδη».

Αἰωνία του ἡ μνήμη. Ἀμήν.

Σαρώθηκε με το CamScanner